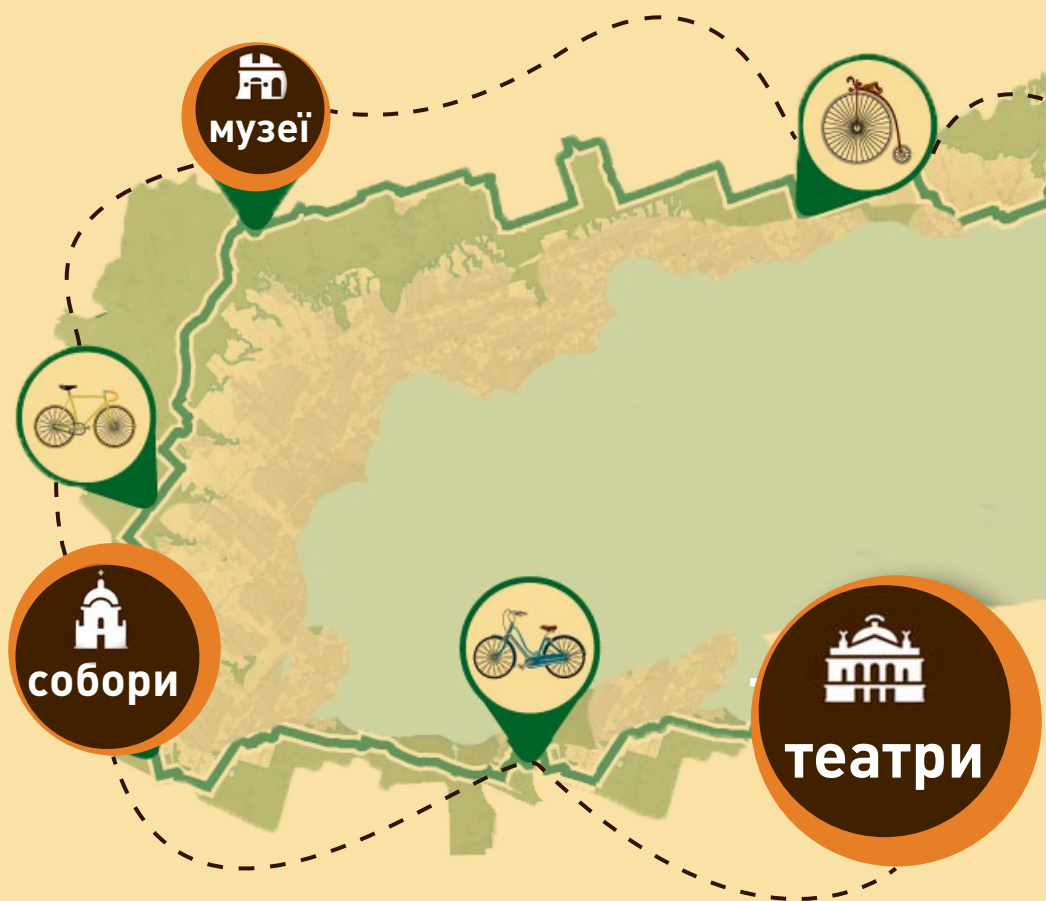
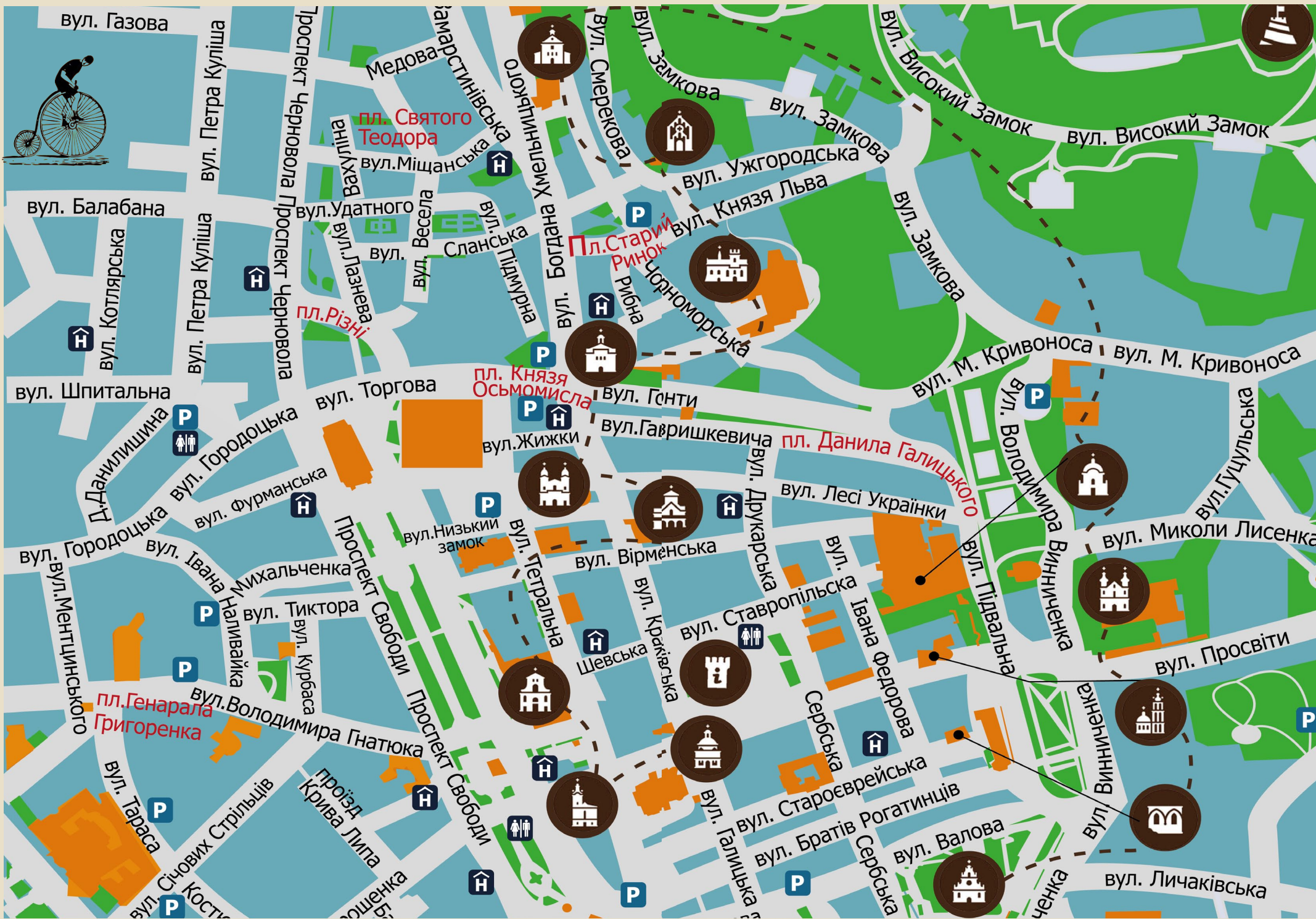

МАНДРИ вуличками Львова

Ілько Лемко

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ МАРШРУТУ №1

	Центр тур.інформації
(Площа Ринок, 1).		Церква святого
Миколая.
	Каплиця Боїмів.		Церква пресвятої
Євхаристії.
	Латинська катедр.		Церква святого
Михайла.
	Церква святих Петра і
Павла.		Упенська церква.
	Вірменський собор.		Синагога "Золота
Роза".
	Преображенська
церква.		Церква святого Андрія.
	Церква Марії Сніжної.		Готель.
	Церква Всіх
Святих (монастир
Бенедиктинок).		Громадська вбиральня.
	Церква Івана
Хрестителя.		Паркінг.

№1

собори

НАЙВАЖЛИВІШІ СПОРУДИ МАРШРУТА

Даний маршрут пропонує вам відвідати середньовічні, а також більш сучасні церкви та каплиці, які є цінними пам'ятками славетного міста Лева.

• Монастир бенедиктинок

Монастир засновано у 1593 шляхтичкою Катериною Сапоровською, яка використала для цього спадок батька Адама. Він став: першим у Львові та на Червоній Русі жіночим навчальним закладом; другим жіночим монастирем Львова після монастиря кларисок.

СМАЧНЕНЬКЕ!
Завітайте на
Пл.Ринок, 2

3 метри

10 метрів

5

ВІДПОЧИНОК!
Завітайте на
Пр.Свободи, 7

• Церква святого Андрія

В 1604 р., Лжедмитрій I почав зі Львова похід на Москву. Перед цим походом Лжедмитрій I взяв у храмі шлюб з Мариною Мнішек.

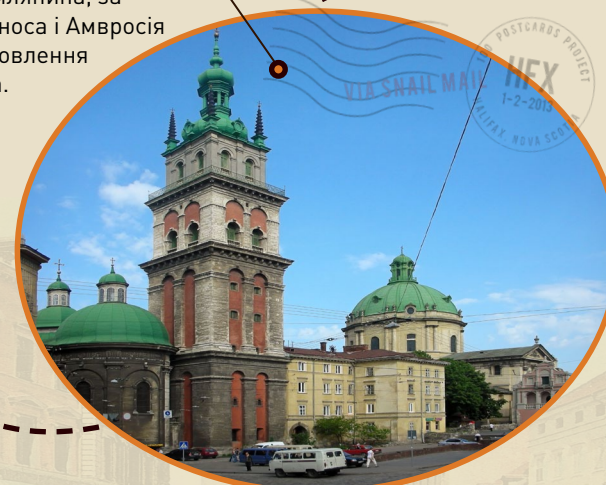
15 метрів

• Успенська церква

Успенська церква у Львові за планом Павла Римлянина, за участю Войцеха Капіноса і Амвросія Прихильного, на замовлення Львівського братства.

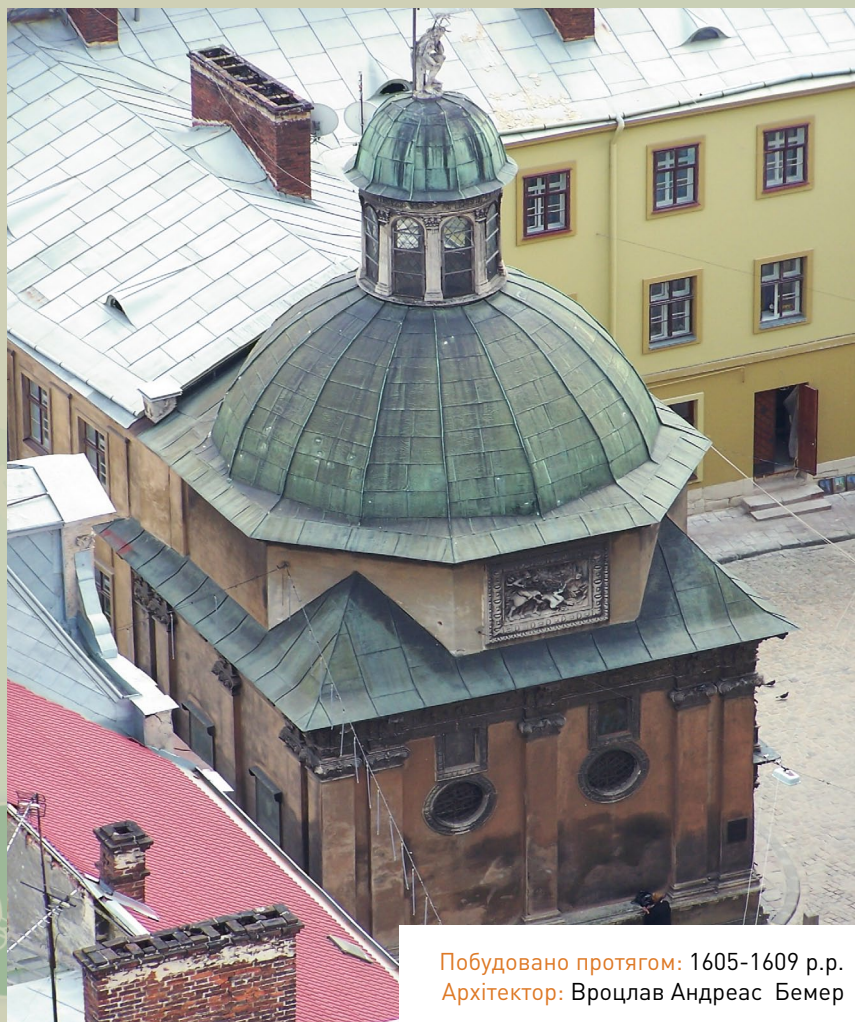
ПОЖИВНЕ!
Завітайте на
Пл.Ринок, 5

6

КАПЛИЦА БОЇМІВ

Побудовано протягом: 1605-1609 р.р.
Архітектор: Вроцлав Андреас Бемер

Образ Христа Засмученого

мало розповсюджений у християнській іконографії образ Христа Засмученого (пол. Chrystus frasobliwy, англ. Pensive Christ). Незвичність цього варіанту скульптури у тому, що на відміну від усіх інших зображень сидячого Христа, тут Христос спирається щогою на ліву руку, а на більшості відомих зображень — на праву.

Внутрішня чаша купола каплиці є одним з найважливіших елементів ансамблю, який довершує цілісність комплексу. У нижній частині купола — три ряди кесонів, по дванадцять у кожному ряді. У третьому, найвищому ряді, у заглибленнях п'ятеро ангелів тримають частини фрази латинською мовою з Об'явлення (Одкровення) Івана Богослова: «Свят, свят, свят Господь Бог».

Купол каплиці: головна тема вітварних композицій — Страсті Христові. Центральною композицією є «Моління про чашу».

Розміри кесонів зменшуються з наближенням до верхівки купола. Таке їх розташування, вдало вибраний блакитний колір тла, а також восьмигранний світловий ліхтар, створюють враження значно більшої висоти каплиці, аніж вона є насправді.

ЛАТИНСЬКА КАТЕДРА

Побудовано: достеменно невідомо
Архітектор: М. Ковальчук

Обставини заснування катедрі, точне датування та фундатори залишаються нез'ясованими. Головною проблемою повна відсутність первинних документів. Однак гіпотези вони базуються на історіографічній традиції, або на вторинних джерелах.

1344 р. - версія з неопублікованої праці секретаря капітули Каєтана Андрусевича не обґрунтована.

1361 р. Олександр Семкович припускав, що джерелом для Длугоша стала папська була від того року, яка нібито дозволяла фундацію митрополії.

1350 р. Версія про дерев'яний костел Діви Марії, що існував у 1340–1349 р.р. і новий мурований, закладений 1350 р. вже на нинішньому місці.

Каплиця Бичування Христа рідко фігурує в літературі під своєю справжньою назвою. Більш відома як каплиця Кампіанів — усипальниця родини львівських райців і бургомістрів. Збудована у стилі ренесансу 1584-1629 р.р.

Ордерний каркас фасаду виконав архітектор Павло Римлянин. Інші рельєфи фасаду приписують Генріху Горсту і Ян у Пфістеру і Севаст'яну Чешеку.

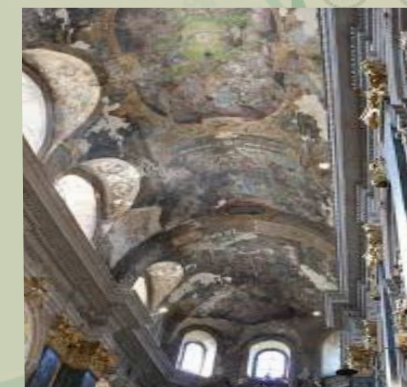
ЦЕРКВА СВЯТИХ ПЕТРА І ПАВЛА

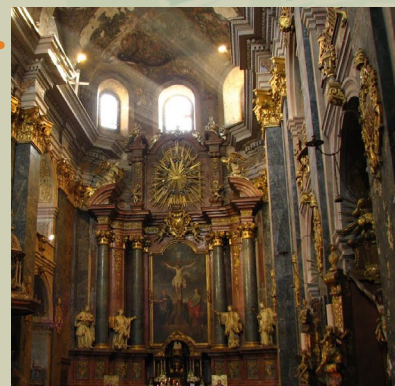
Побудовано: 1668 р.
Сучасна назва: Храм Святих апостолів Петра і Павла

Римсько-католицький костел Святих Петра і Павла було **побудовано** в 1668 р. (за даними історика Івана Крип'якевича — в 1660 р.). У 1750 р. його передали чернечому ордену Паулінів, які перебудували будівлю в бароковому стилі й влаштували тут монастир; в 1784 р. (за даними І. Крип'якевича — в 1786 р.) австрійська влада віддала будівлю уніатам.

Архітектура: невелика одноступовий будівля не зберегла первісного вигляду, що був знівельований перебудовами XVIII століття. Притвор з дзвіницею на ньому споруджено у 1798 р. за проектом К. Фесінгера. У нішах притвору були фрески Л. Долинського, затерті пізнішими перемальовуваннями.

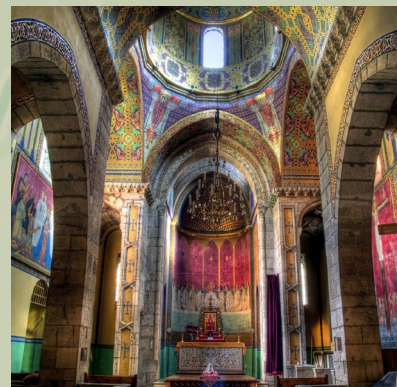
У 1891 р. Вікторія Шімзер подарувала храмові **статую святого Петра**, виконану Абеєм Марією Пер'є у 1865–1870 р.р. в майстерні Л. Шімзера. Її встановлено праворуч від храму.

ВІРМЕНСЬКИЙ СОБОР

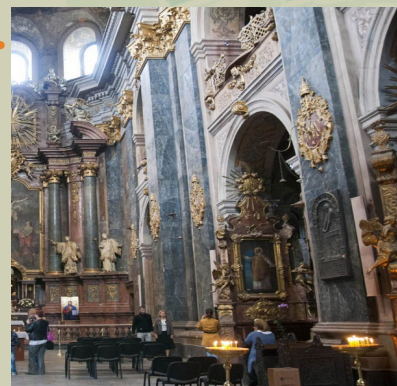
Побудовано протягом: 1363-1370 р.р.
Архітектор: вірм. майстер Дорінг

Вірменський кафедральний собор Успіння Пресвятої Богородиці — **пам'ятка архітектури національного значення** у Львові, що належить до Світової спадщини ЮНЕСКО; єдиний храм Вірменської апостольської церкви в Західній Україні. Протягом століть вона була громадським і релігійним центром вірменської колонії у Львові. У 1367 р. церква стала соборною.

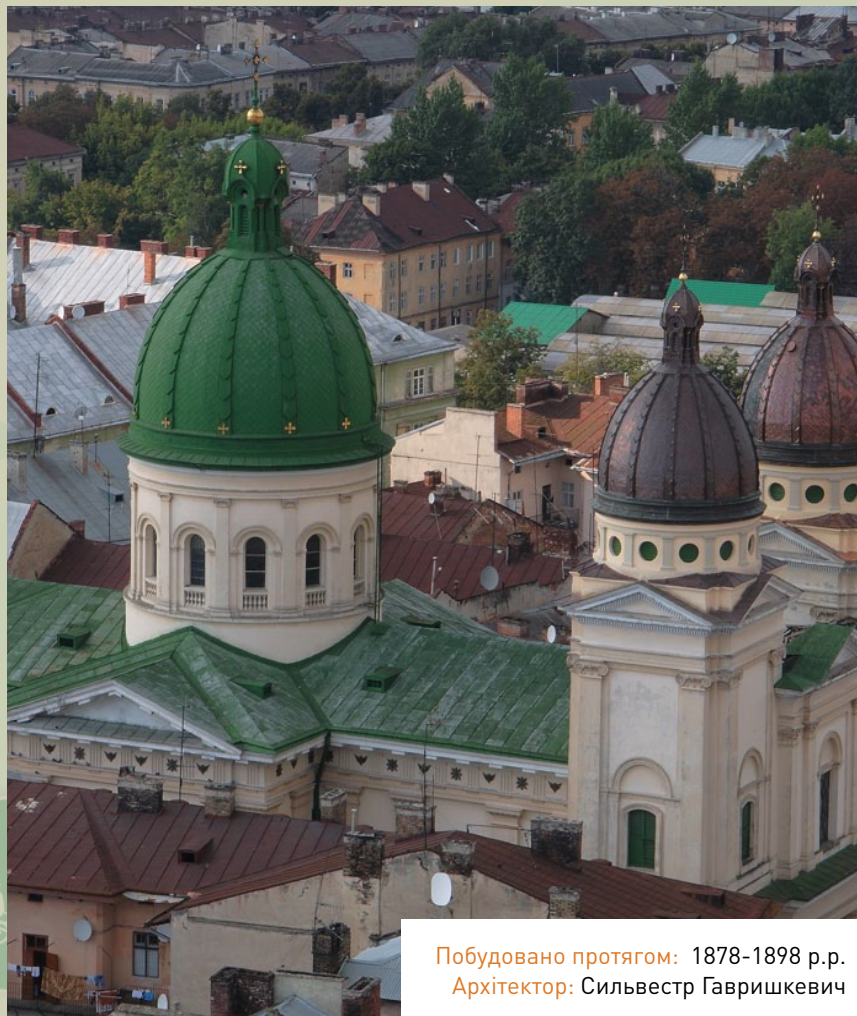
Архітектура демонструє вплив Візантії на вірменську архітектуру позначився на формі дванадцятигранного барабана з шатровим дахом, що вивершує середохрестя. Окремі архітектурні деталі, епітафії та скульптури свідчать про вплив готики, ренесансу й бароко.

В радянський час Вірменський собор був закритий. Радянські власті закрили структуру Вірменської католицької церкви. 26 листопада 1945 р. був заарештований адміністратор Архієпископії, о. Діонісій Каєтанович і три інших священників. Майже всі вірмени поїхали до Польщі.

ПРЕОБРАЖЕНСЬКА ЦЕРКВА

Побудовано протягом: 1878-1898 р.р.
Архітектор: Сильвестр Гавришкевич

Церква Преображення Господнього постала на місці костелу Найсвятішої Трійці отців Тринітаріїв, котрі заклали свій монастир 1703р. біля краківської брами. У 1783 р. монастир закрито, а його будівлі призначено спочатку для судових установ. За розпорядженням імператора Йосифа II в колишньому монастирі відкрито університет: у приміщенні костелу влаштували бібліотеку та актовий зал.

Коли у 1848 р. університетські будівлі були зруйновані артилерійським вогнем та пожежею, університет перебрався на вул. Св.Миколая, а зруйновані будівлі імператор Франц Йосиф I подарував своїм вірним русинам.

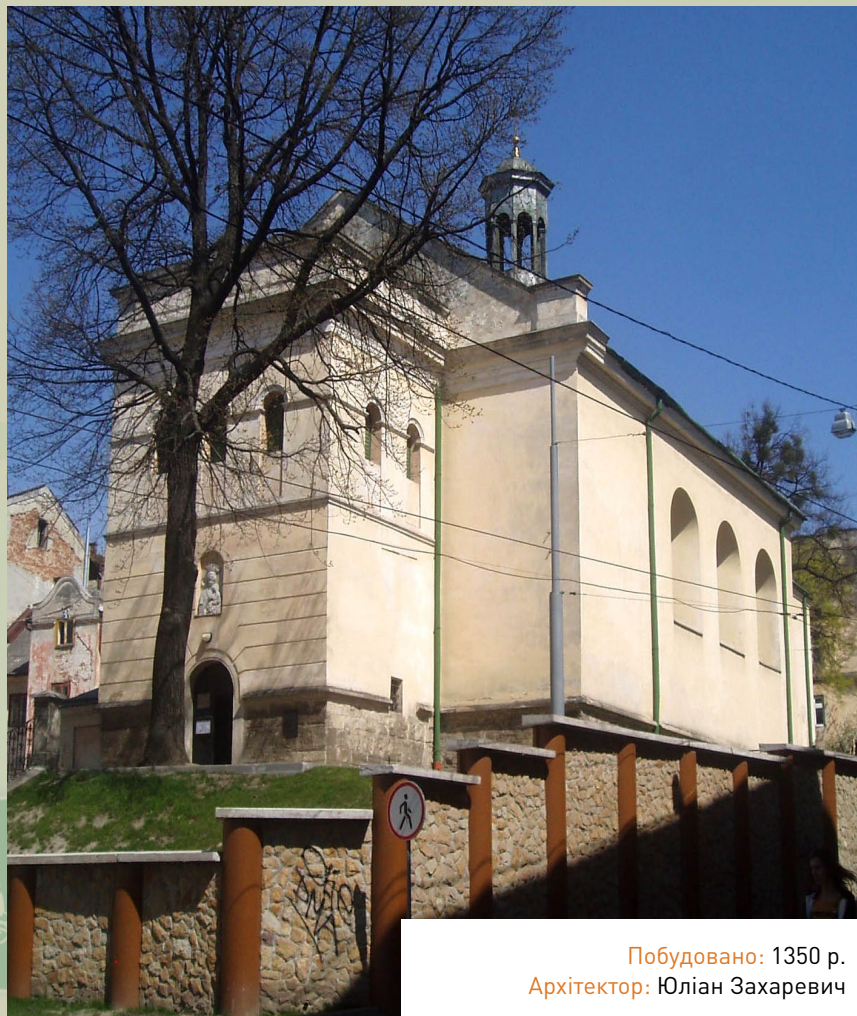

У 1850 р. архітектор Антон Фрех виготовив **перший проект** майбутньої церкви, який так і не дочекався реалізації: тут тимчасово влаштовано склад декорацій для театру Скарбка (тепер театр ім. М. Заньковецької).

Змінилась архітектурна мода і 1874 р. вже затверджено **другий проект храму**, розроблений Сильвестром Гавришкевичем.

ЦЕРКВА МАРІЇ СНІЖНОЇ

Побудовано: 1350 р.
Архітектор: Юліан Захаревич

Вперше згадується у 1344 р. Ряд дослідників припускає, що костел збудований ще у XIII столітті. Володимир Вуйцик вважав, що костел початково був дерев'яний, а з 1350 р. його вимурували наново з каменю.

У 1888-1892 р.р. проведено **перебудову за проектом Юліана Захаревича**. Дерев'яне склепіння замінено на муроване, добудовано плебанію із невисокою вежею,

власним окремим входом та огорожу від вулиці Сніжної.

Прибудови виконано у неороманському стилі із цегляним муруванням. Під час перебудови усунуто старі вітари та виготовлено нові, знищено розписи Строїнського. За проектом Захаревича фірмою Яна Дашека виготовлено металеві ґрати при головному вході.

На хорах встановлено орган, оформлений у неоготичному корпусі, мав два мануали, 14 регістрів (7 — у першому мануалі, 3 — у другому і 4 — в педалі). У 1891 р. пробу органа зробив особисто Ян Слівінський, а потім запрошені музиканти у присутності членів міської ради і любителів музики.

МОНАСТИР БЕНЕДИКТИНОК

Побудовано протягом: 1597-1616 р.р.
Архітектор: Ян Покорович

Цікавою є відкрита лоджія монастиря з трьома арками, замкові камені яких служать консолями для скульптур, встановлених в нішах. Своєрідним є конструктивне вирішення склепіння сіней, що спирається на один масивний стовп. В багатьох приміщеннях збереглися різьблені замкові камені і консолі.

Монастир засновано шляхтичкою Катериною Сапоровською, яка використала для цього спадок батька Адама. Він став: першим у Львові та на Червоній Русі жіночим навчальним закладом, монахині головну увагу приділяли вихованню панянок-шляхтянок. Храм освячений львівським архієпископом РКЦ Яном Димітром Соліковським.

У 1906 р. новий головний вівтар виконано за проектом Яна Тарчаловича у стилі модернізованого ренесансу. Однак, на жаль, його до нашого часу не вдалося зберегти навіть фрагментально. Будучи збудований за межами міських мурів, монастир, як і інші середміські монастирі, мав риси оборонної архітектури.

ЦЕРКВА ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Побудовано: 1260 р.
Архітектор: Юліан Захаревич

Храм споруджено у 1260 р. князем галицько-волинським Левом I Даниловичем для дружини — Констанції — доньки угорського короля Бели IV. Костел для себе будували домінікани, яких до Львова запросила Констанція, на місці колишньої дерев'яної церкви монахів-василіян. З XVI сторіччя — це вірменська церква. Храм неодноразово перебудовувано. У 1800 році храм горів.

У 1886 р. церкву радикально перебудовав архітектор Юліан Захаревич за участю архітектора Тадеуша Мюнніха. При цьому споруда повністю втратила будь-які риси старовини і стала виглядати псевдороманською каплицею XIX сторіччя.

Архітектура: храм і плебанія поєднані триярусною стінною дзвіницею на три дзвони, в нижньому ярусі влаштовано в'їзд на подвір'я. Дах нави увінчаний бляшаною сигнатуркою. На сигнатурці мініатюрна цибуляста баня з хрестом. На кожному схилі даху нави влаштовано мініатюрні люкарни, також увінчані надзвичайно величними об'ємними хрестами.

ЦЕРКВА СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Побудовано між: 1264-1340 р.р.
Стиль оформлення: наближена до школи художника Федора Сеньковича

Заснування почалось із 1544 р. при церкві існувало Миколаївське братство. Пам'ятка не зберегла свого первозданного вигляду. Його змінили ґрунтовні перебудови після пожеж 1623 та 1800 р.р., коли згоріли криті гонтом дахи, купол і вежа-дзвіниця над бабинцем.

Нава і вівтарна частина завершені типовими для української архітектури банями з ліхтарями. Об'ємно-планувальна композиція Миколаївської церкви

зближує її з храмами Київської Русі, а також має аналоги в архітектурі південних слов'ян. Від будівлі XIII ст. залишилися план, нижня частина кам'яних стін і відкриті з-під тиньку апсиди, вимурувані з тесаних блоків білого вапняку. Застосування у будівництві тесаного білого каменю було поширене в XII-XIII ст. у Галицько-Волинській Русі.

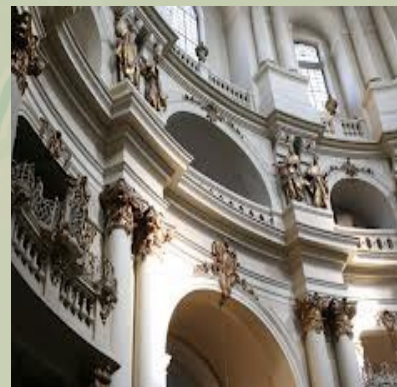
Будівля зведена на старому цвинтаріщі, а це, в свою чергу, підтверджує існування на цьому місці давнішої, можливо, дерев'яної церкви. Із старовинних пам'яток мистецтва тут збереглися **ікона Федора Тіронського** (XVII ст.) та ікона Богоматері, яка є цінним твором львівського малярства першої половини XVII ст., за стилем близька до школи художника **Федора Сеньковича**.

ЦЕРКВА ПРЕСВЯТОЇ ЄВХАРИСТІЇ

Побудовано: 1749 р.
Архітектор: Микола Чех

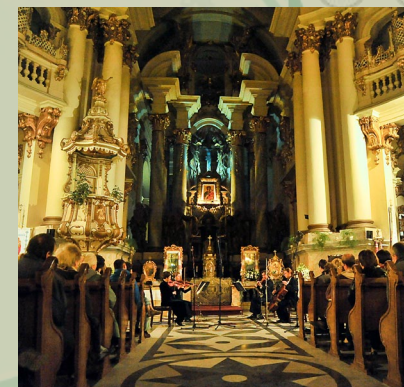

Згідно з давніми хроніками тут стояв палац князя Лева I, каплицю св. Петра і Павла якого він передав для моління своїй дружині Констанції. Від неї каплиця мала перейти до домініканців.

Сучасний храм: у 1749 р. за проектом інженера і архітектора Яна де Вітте був закладений фундамент костелу; кошти виділяли гетьман великий коронний Юзеф Потоцький, Микола Василь Потоцький.

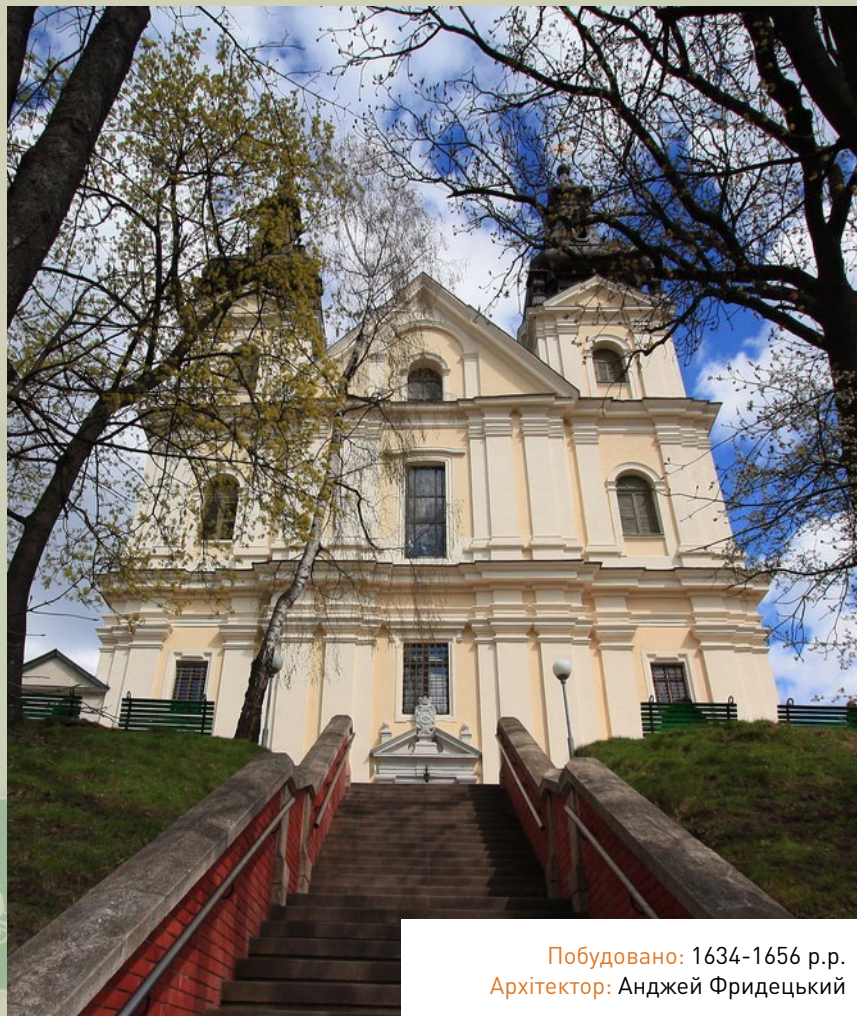
Успальниця: тут були поховані, зокрема: Олександр Сенявський, маршалок Прокоп Сенявський, обидві дружини львівського каштеляна Станіслава Влодека: Єльжбета із Замойських, Ядвіга з Олесніцьких, Якуб Потоцький, Анна Евфрозина Сенявська з Ходкевичів, Йоанна Потоцька — мати Миколи Василя Потоцького.

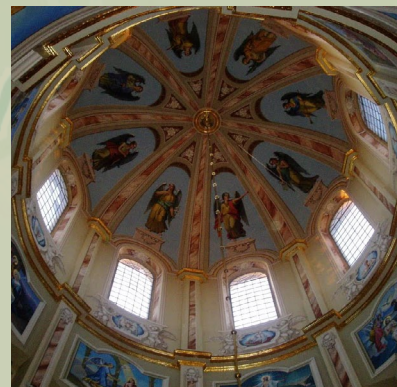
Францішек Руссиян в 1749 р. звернувся до Папи з проханням, 1 липня 1751 р. було урочисто короновано ікону Божої Матері за участі львівського латинського архиєпископа Миколая Вижицького, кошти надав, зокрема, воєвода київський Станіслав Потоцький.

ЦЕРКВА СВЯТОГО МИХАІЛА

Побудовано: 1634-1656 р.р.
Архітектор: Анджей Фридецький

Церква святого Михаїла зведена, як костел чернечого ордену Кармелітів Босих. Його посвячення пов'язане з Архистратигом Михаїлом, святим покровителем України-Руси та хоронителем Гробу Господнього. У 1991 р. храм і монастир було передано ченцям Студійського Уставу УГКЦ, ордену, заснованого у 1920-х р.р. митрополитом Андреем Шептицьким.

Розписи храму були виконані італійським малярем Дж. Педретті та його учнем б. Мазуркевичем. У пресвітерії знаходиться **унікальний мармуровий вістар XVII ст.** у формі малої святині (темп'єтто).

У 1633 р. кармелітам босим, які з'явилися у Львові в середині XV ст., вдалося вибороти у влади міста пагорб навпроти Успенської церкви, за валами міських мурів.

У 1784 р. підчас йосифинської касації монастир було передано спочатку реформатам, а 1789 р. – кармелітам черевичковим. Устав цього ордену був менш суворим, тому згодом аскетичний зовнішній вигляд храму зазнав певних змін.

У 1839 р. добудовано північну вежу, 1906 р. – південну. У цьому ж році обидві вежі набули свого теперішнього барокового завершення.

УСПЕНЬСКА ЦЕРКВА

Побудовано протягом: 1591-1629 р.р.
Архітектори: Войцех Капінос і
Амвросій Прихильний

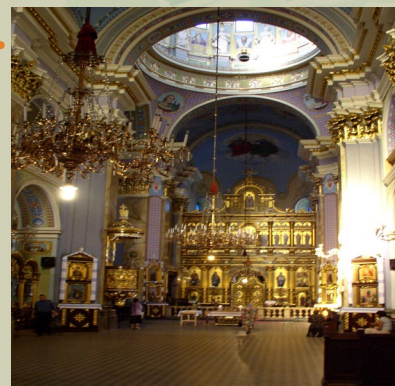
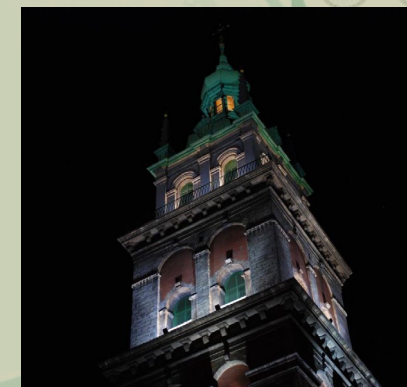
Побудований храм мав трьох своїх попередників. Перша Успенська церква існувала, можливо, ще за княжих часів і була спалена під час нападу на Львів польських феодалів у 1340 р.

Друга, мурована церква, яка вперше згадується під 1421 р., проіснувала до пожежі 1527 р.

Зруйнований пожежею храм відбудовує у 1547–1559 р. архітектор Петро Італієць з міста Лугано. Кошти на його спорудження дав

молдавський господар Олександр Лопушанин та його дружина Роксана: в пам'ять про це церкву називали Волоською.

Будівництво четвертої Успенської церкви — збереглась донині з 1591 р. Автором проекту і керівником будівельних робіт був Павло Римлянин, йому допомагав Войцех Капінос, Амвросій Прихильний.

Тадеуш Маньковський стверджував, що головний вівтар в церкві було виготовлено за проектом Фесінгера Кантія — автора проекту головного вівтаря Собору святого Юра.

Пізніше була побудована каплиця Трьох Святителів 1590 р., (названа ім'ям церковці, зруйнованої під час спустошення Львова у 1340 р.). Обновлена 1671 р. коштом грека Александра Балабана.

СИНАГОГА «ЗОЛОТА РОЗА»

Побудовано протягом: 1592–1596 р.р.
Архітектор: Павло Щасливий

Народна назва «Золота Роза» (справжня назва «Турей Загав», перкл. «Золоті рядки») пов'язана з донькою Іцака Нахмановича, котра, згідно з легендою, допомогла єврейській громаді отримати дозвіл на спорудження храму, погодившись стати дружиною короля. Після його одержання дівчина викинулася з вікна.

Це була друга міська синагога в Львові, на будівництво якої влада довго не давала дозвіл. Врешті-решт, римо-католицький архієпископ, дав дозвіл на її будівництво. Умовою було те, що, згідно з усталеними правилами, побудована синагога не мала права бути вищою за інші будівлі в місті. Синагогу за судовим рішенням врешті-решт повернули сім'ї Нахмановичів у 1609 р.

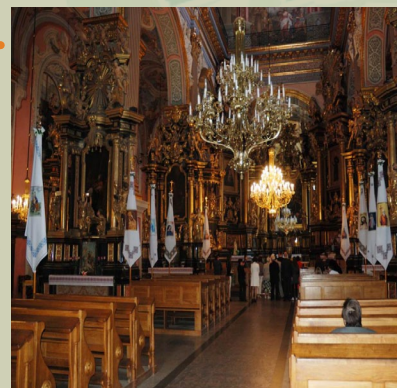
ЦЕРКВА СВЯТОГО АНДРІЯ

Побудовано протягом: 1600-1630 р.р.
Архітектори: Вроцлава Андреас Бемер, Павло Римлянин, Амвросій Прихильний

Костел-базиліку зводили з 1600р. не чекаючи дозволу короля, було закладено й освячено наріжний камінь по 1630-ті роки на місці її дерев'яного та цегляно-дерев'яного попередників з XV ст. традиційним тоді на Русі способом — старий фахверковий костел не розбирали, ззовні будували нові муровані стіни.

Автором плану будівництва був монах **Бернард Авелідес (Авеллід)**. Архітектором був італієць **Павло Римлянин** — на фасаді костелу чітко прослідковується ренесанс.

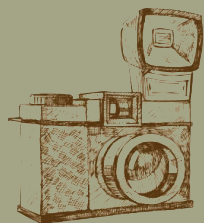
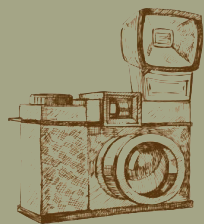
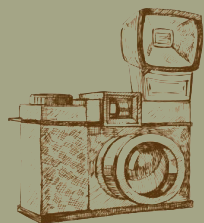
Архітектор Амвросій Прихильний будував споруду таким чином: щит-фронтон ускладненої і вигадливої форми. Саму споруду **Амвросій Прихильний** будував у стилі маньєризму.

Костел святого Андрія мав велику шану у шляхти. Військові походи на завжди починались богослужінням у костелі з освяченням зброї. Так було, наприклад, і в 1604 р., коли Лжедмитрій I почав зі Львова похід на Москву. **Перед походом Лжедмитрій I взяв у храмі шлюб з Мариною Мнішек**. Криниця споруджена у 1620 р., з нею пов'язано декілька легенд та переказів.

ЩО НАЙБІЛЬШЕ ВРАЗИЛО

 ВАШІ КОМЕНТАРИ

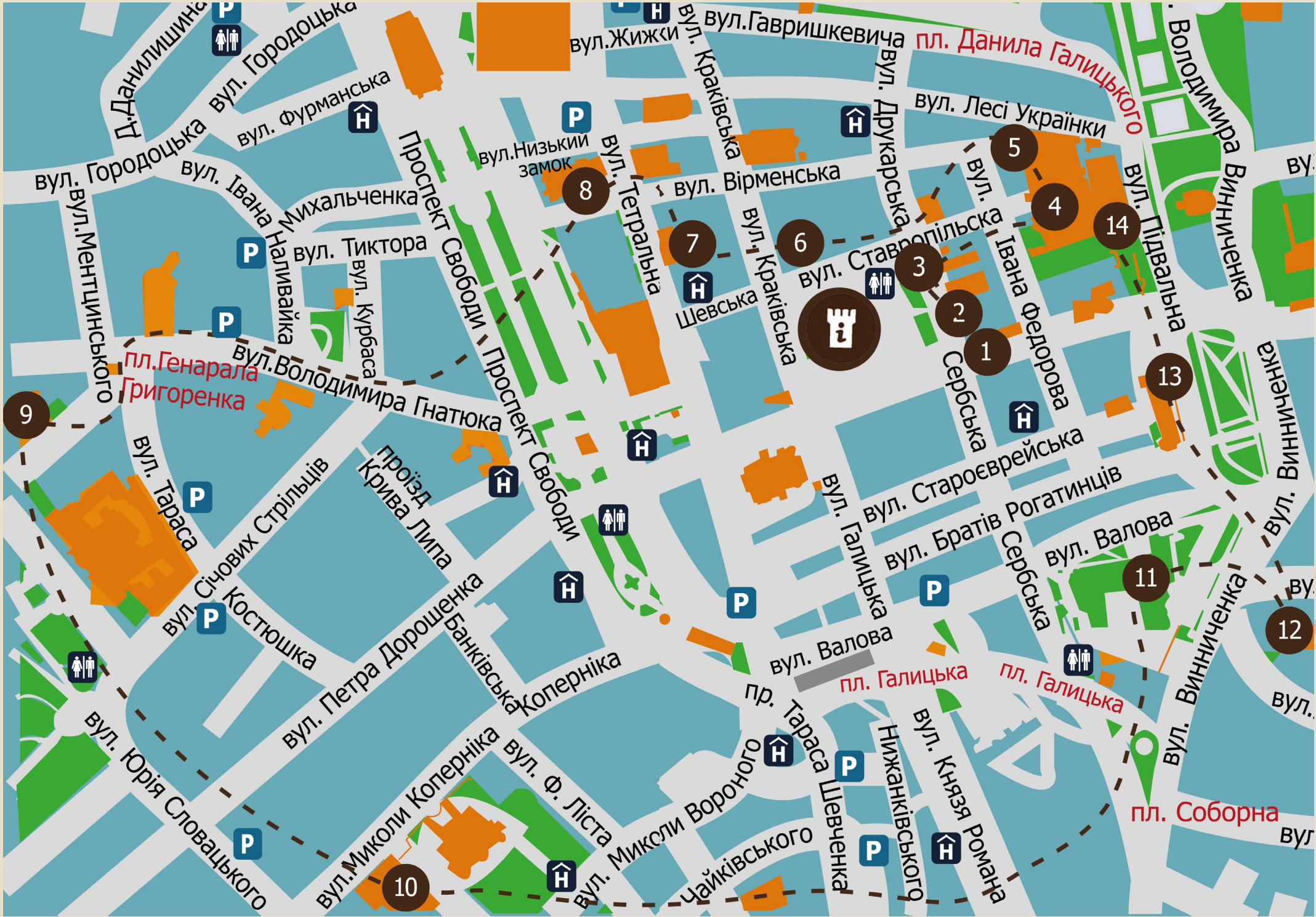

МІЙ СПИСОК ПЛАНУВАНЬ

О КОТРІЙ ГОДИНІ

✓ події

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ МАРШРУТУ №2

	Центр тур.інформації
(Площа Ринок, 1).		Будинок вчених.
	Музей етнографії.		Палац мистецтв.
	Історичний музей.		Музей ідей.
	Музей пошти.		Музей Пінзеля.
	Музей скла.		Музей зброї «Арсенал».
	Аптека-музей
«Під чорним орлом».		Музей «Королівський
арсенал».
	Природничий музей.		Готель.
	Національний музей.		Громадська вбиральня.
	Галерея «Дзига».		Паркінг.

№2

музеї

НАЙВАЖЛИВІШІ СПОРУДИ МАРШРУТА

Даний маршрут пропонує вам поринути в історію, відвідавши музеї соціального і релігійного значення, що пережило людство на протязі різних століть і епох.

● Національний музей

Предметом особливої гордості є найбільша й найповніша в Україні колекція середньовічного українського сакрального мистецтва XII-XVIII століть.

СМАЧНЕНЬКЕ!
Завітайте на
Пл.Ринок, 2

7 метрів

40

ПОЖИВНЕ!
Завітайте на
Пл.Ринок, 5

● Палац мистецтв

Перед палацом є площа для акцій просто неба. Конференц-зал на 200 місць обладнаний сценою і пристосований для проведення концертів, конференцій.

7 метрів

● Будинок вчених

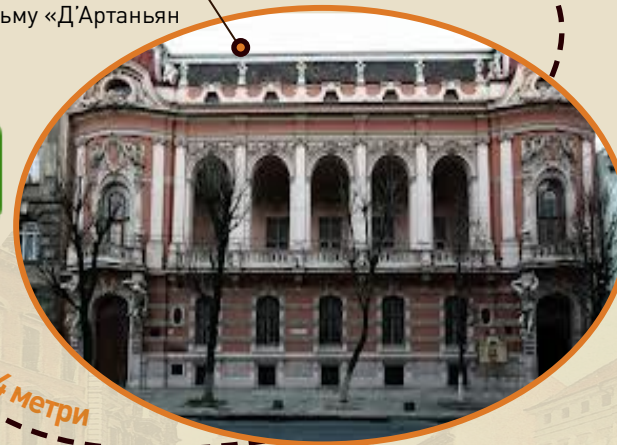
Інтер'єри будівлі часто використовувалися для кінозйомок, в тому числі для фільму «Д'Артаньян і три мушкетери».

7 метрів

ПОЖИВНЕ!
Завітайте на
Пл.Ринок, 2

4 метри

41

МУЗЕЙ ЕТНОГРАФІЇ

Засновано: 1951 р.р.
Архітектори: Юліан Захаревич,
Леонардо Марконі, Ян Дашек

Сучасний Музей етнографії та художнього промислу і розташований в будівлі колишньої Галицької кредитної каси. Довгий час Музей Етнографії та художнього промислу у Львові був єдиним музеєм на теренах України, де зберігали коптські тканини — вироби перших християн Північного Єгипту, що зберегли основи мови стародавніх єгиптян.

При створенні колекцій приділяли увагу зборам матеріалів суто українських — кераміки, місцевих центрів, ткацтво, вишивка, сницарство тощо. Музей видавав «Матеріали з етнографії та мистецтвознавства» (1955–1963 р.р.), альбоми (народний одяг, різьба тощо) та окремі праці (К. Матейко «Народна кераміка західних областей УРСР XIX–XX ст.»).

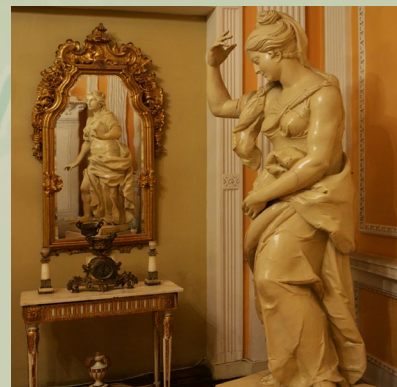
Виразно було оформлено вестибюль, викладений поліхромною плиткою, прикрашений панелями з кольорового каменю та вітражами з Інсбруку. Інтер'єри і фасад будівлі декоровані роботами зі скульптурної майстерні Леонарда Марконі. Завершує будівлю купол зі шпилем; біля основи куполу розміщена алегорична скульптурна група, яка символізує економічне процвітання Галичини.

ІСТОРИЧНИЙ МУЗЕЙ

Засновано: 1893 р.
Першим приміщенням музею стало архівне бюро в будинку Міської ратуші

Перший поверх є перлиною ренесансного стилю. А також там міститься готична кімната, єдина, яка залишилася ще з часу життя Корнякта і не була змінена в результаті багатьох перебудов всіх наступних власників. Зараз в її приміщенні розташований магазин антикваріату.

Сьогодні тут зберігається понад 330 тис. музейних предметів. Найвизначніші колекції музею — це матеріали археологічних розкопок, знаряддя праці, вироби львівських цехових майстрів, твори мистецтва, старовинні монети, ордени і медалі, зброя. У 1991 р. утворено відділ історії Визвольних Змагань України

На другому поверсі знаходяться, Королівські зали, в яких розгорнена виставка «Історичні коштовності».

У Королівських залах будинку на площі Ринок, 6, експонується виставка історичних коштовностей, на якій представлені меблі, годинники XVIII ст., колекція художнього срібла, унікальна збірка старовинних орденів тощо.

МУЗЕЙ ПОШТИ

Засновано: 2008 р.
Роберто Бандініеллі започаткував тут класичну пошту європейського зразка.

Музей пошти у Львові — музей присвячений найстарішій пошті у Східній Європі та історії розвитку поштової справи на Галичині загалом. Музей розташований в Палаці Бандініеллі, що на площі Ринок, 2.

На початку XVII ст. купець з Італії Роберто Бандініеллі, відвідавши Львів, вирішив тут залишитися, купив будинок і зайнявся цікавим бізнесом: започаткував класичну пошту європейського зразка.

Львів'яни могли щосуботи відправляти й одержувати листи з усієї Європи, але ці послуги коштували неймовірно дорого. Відправка лише шести грамів кореспонденції, наприклад до Гданська, дорівнювала денній платні кваліфікованого ремісника.

Папір був у ті часи важким і невдовзі львівська Рада відмовилась від таких дорогих послуг. Бандініеллі вклав у цю справу немалі гроші і фактично дії Ради розорили його.

12 грудня 2008 року в рамках святкування 10-річчя внесення Ансамблю історичного центру Львова до списку світової спадщини ЮНЕСКО у Львові відбулося урочисте відкриття Музею пошти.

МУЗЕЙ СКЛА

Засновано: 2006 р.
ректором Львівської національної
академії мистецтв проф. **А. Бокотеєм**

Перший Музей скла у Львові був заснований у 1992 р. відомим українським художником-склярем, ректором Львівської національної академії мистецтв професором **Андрієм Бокотеєм** з метою експонування результатів міжнародних симпозіумів гутного скла. Музей скла у Палаці Бандінеллі на пл. Ринок 2 розпочав свою діяльність у 2006 р., а експозицію оновлено і відкрито у 2013 р.

Друга частина музею присвячена сучасному періоду і колекції Міжнародних симпозіумів гутного скла, які проходять у Львові починаючи з 1989 р. кожних три роки. На експозиції **представлені роботи** з Франції, Японії, Угорщини, Великобританії, США, України, Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Словаччини, Росії, Білорусі, Португалії, Іспанії, Австралії та ін.

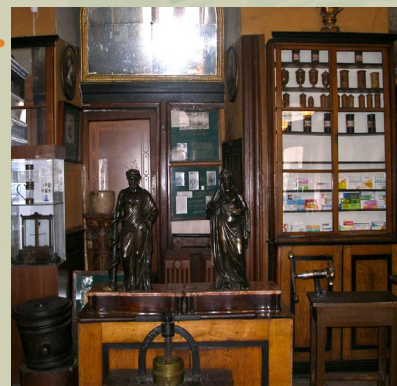
АПТЕКА-МУЗЕЙ «ПІД ЧОРНИМ ОРЛОМ»

Засновано: 1966 р.р.
Директор: Любов Роздобудько

Аптека-музей «Під чорним орлом» — досі діюча аптека й музей — найдавніша з існуючих у Львові аптек, розташована на площі Ринок у наріжному будинку, яким починаються вулиці Друкарська та Станіславська. В унікальному аптечному музейному комплексі демонструються більш ніж трьох тисяч рідкісних експонатів, яких зібрано науковцями, фармацевтами та колекціонерами-ентузіастами.

У 1774 р. військовий фармацевт Франц Вільгельм Наторп купує кам'яницю у Анни Гуменецької за 22 тисячі злотих. Його співвласником був Карл Шерф. У цьому ж році Карл Шефр замовляє проект для будівництва нової кам'яниці у архітектора Петра Полейовського. Двоповерховий будинок у аптекою було зведено у 1775 р.

У кожній аптеки був свій символ, який, згідно з тодішньою практикою, вивішувався перед входом аптеки; від назви символу брала назву й аптека, як-от: «Під чорним орлом», «Під Фемідою», «Під золотим оленем», «Під Святим Духом». Основною діяльністю аптеки був відпуск ліків, оскільки аптекарі виключно для потреб готували екстракти, еліксири, мазі, косметичні засоби та лікувальні вина.

ПРИРОДНИЧИЙ МУЗЕЙ

Засновано: 1870 р.
Архітектор: Вінцент Равський

Музейне зібрання становить більше ніж 500 тисяч одиниць збереження. За весь час існування музею (з 1870 року) опубліковано 55 монографій, 31 том періодичного збірника «Наукові записки», 10 тематичних збірників наукових праць, 21 каталог, 1 словник-довідник, 6 путівників по музею, близько 1600 наукових статей.

В літературі поширеною є версія про спорудження будинку архітектором **Вінцентом Равським** старшим. Львівський дослідник Володимир Вуйчик детально дослідив історію будинку і дійшов до висновку, що така атрибуція є безпідставною. Він однак не виключає що Равський міг реалізувати якусь із пізніших реконструкцій.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ

Засновано: 1905 р.
греко-католицьким митрополитом
Андреем Шептицьким

В грудні 1909 р. музей було перейменовано на «Національний музей митрополита Андрея, графа на Шептичах Шептицького», 11 липня 1911 р. м — на «Національний музей. Ювілейна наукова фундація галицького митрополита Андрея Шептицького». 13 грудня 1913 року урочистим актом музей передано в дар українському народові. Того ж дня експозиції були відкриті для відвідувачів.

На окрему увагу заслуговують зібрання творів народного мистецтва, які формувалися уже в перші роки існування музею. Сьогодні вони налічують понад 20 тис. одиниць і представляють усі типологічні різновиди народного мистецтва за період XVII—XX ст. Це вироби з кераміки, кості, металу, тканини, вишивка, різьба по дереву, народний одяг, писанки, витинанки, малювання на склі.

ГАЛЕРЕЯ «ДЗИГА»

Засновано: 1993 р. членами Студентського Братства та відомими львівськими митцями

Мистецьке Об'єднання «Дзига» було засновано у червні 1993 року членами Студентського Братства м. Львова (Маркіян Іващишин, Андрій Рожнятовський, Ярослав Руцишин) та відомими львівськими митцями (Сергій Проскурня, Влодко Кауфман). У березні 1997 року в колишньому монастирі Домініканів відкрилась галерея сучасного мистецтва «Дзига», яка стала фізичним центром «дзигівських» ініціатив.

Галерея «Дзига»: ART-

terra сучасного мистецтва для художників, які своїми творіннями долають простір, обмежений чотирма стінами, наповнюючи його живописом, графікою, скульптурою, інсталяціями, перформенсами, геппенінгами, іконописом, словом, своєю душею, енергетикою та харизмою.

Статистика: за своє існування мистецьке об'єднання випродукувало більше тисячі акцій, частина з яких вже стали легендами: нетрадиційні фестивалі «Вивих», фестивалі «Українська Молодь Хрестові», «Новий Ноїв Ковчег», «Слухай Українське!», Музично-літературний проект «Є».

БУДИНОК ВЧЕНИХ

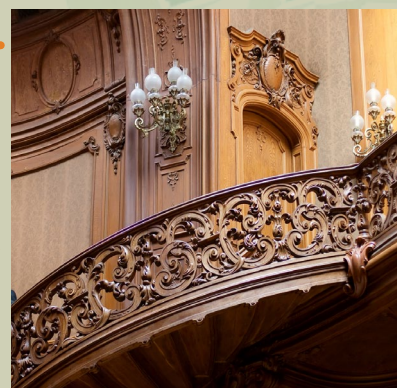
Побудовано протягом: 1897-1898 р.р.
Архітектори: Герман Гельмер,
Фердинанд Фельнер

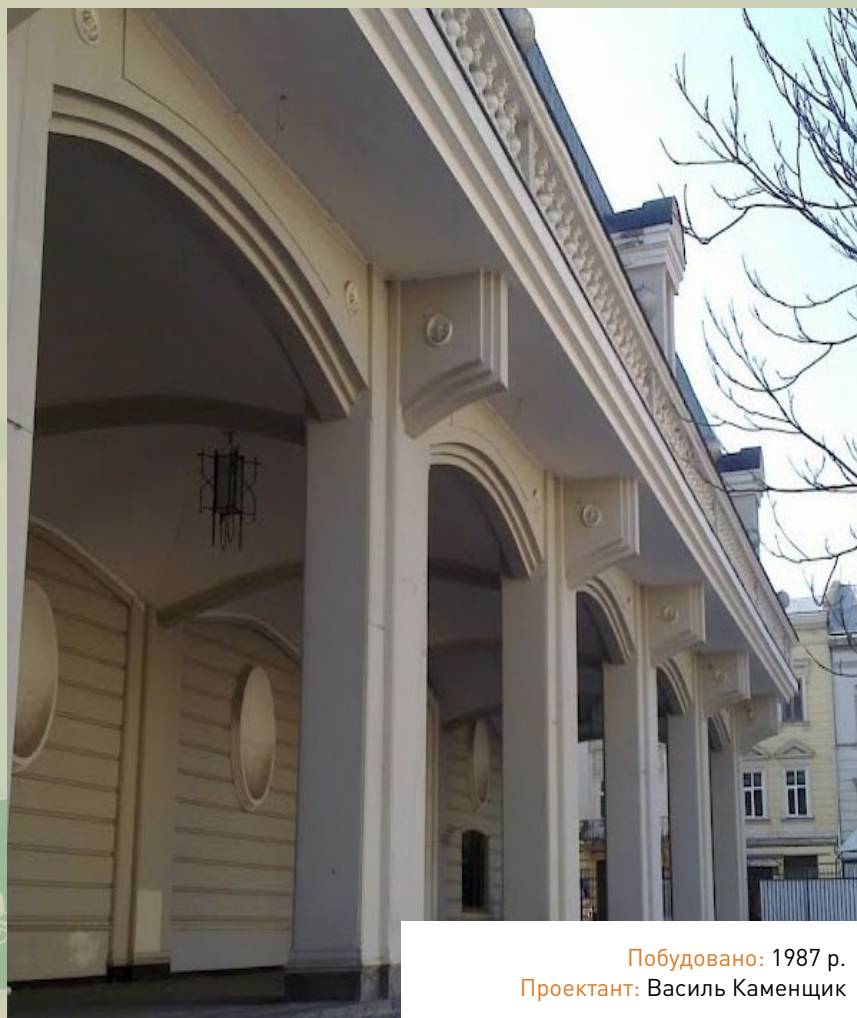
Попередником був чиншовий будинок, зведений у 1879 р. за проектом Войцеха Гаара. Казино зведено у 1898 р. за проектом бюро Фельнера і Гельмера. Спорудженням на місці керували львівські будівничі Лишкевич і Пшорн. **Скульптурне оздоблення** фасадів виконали австрійські скульптори Теодор Фрідль і Райнольд Велькель за моделлю Рудольфа Вейра.

Інтер'єри будівлі часто використовувалися для кінозйомок, в тому числі для фільму «Д'Артаньян і три мушкетери», саме тут по сходах д'Артаньян піднімався до кардинала для партії в шахи.

ПАЛАЦ МИСТЕЦТВ

Побудовано: 1987 р.
Проектант: Василь Каменщик

Відкрився палац в 1996 р. У чотириповерховій будівлі міститься 12 експозиційних залів площею понад 3,6 тисяч м², найменший з яких — 50,2 м², а найбільший — 795 м². Висота деяких залів — понад 8 метрів. Загальна площа 8,7 тисяч м².

Перед палацом улаштована площа для акцій просто неба. Конференц-зал на 200 місць обладнаний сценою і пристосований для проведення

концертів, конференцій, показу моделей.

Є також понад 50 службових приміщень, гардероб, ресторан, кав'ярня. У палаці виставляються художники, проходять промислові і бізнес-виставки. Будівлю споруджено за проектом Василя Каменщика, розробленим у 1987 році на замовлення Львівського міськвиконкому.

Участь у проектуванні взяли також: інженер В. Куліковський, архітектори В. Іванський, З. Підлісний, І. Білякова. Будівля композиційно та за стилем підпорядкована Палацу Потоцьких, що розташований поруч, збережено лінію забудови вулиці Коперника. Фасад прикрашений символічним горельєфом, із зображенням св. Луки(скульптори Д. Кривавич, М. Посікіра, Л. Яремчук).

МУЗЕЙ ІДЕЙ

Засновано: 1992 р.
львівським художником
Олесем Дзиндрою

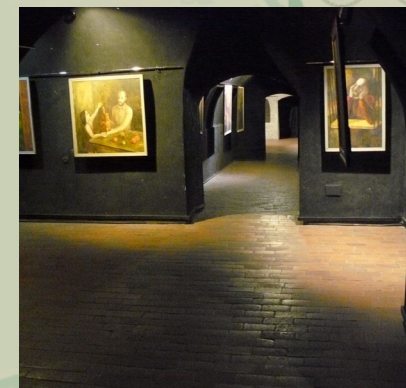
Галерея заснована львівським художником Олесем Дзиндрою у 1992 р. За роки існування в Музеї Ідей було розроблено, створено й реалізовано чимало культурно-мистецьких акцій, найбільш відомі:

- **КіноЛев** — міжнародний фестиваль незалежного кіна, який щороку проводять у Львові.
- **Львів** — столиця ремесел — це фестиваль традиційних художніх ремесел.

- **Бернарденгарден** (територія вільних пластичних ідей) — місце проведення симпозіумів та пленерів з образотворчого монументального мистецтва, що формують простір історичного центру Львова.

- **СклоКоко** — міжнародний пленер художників, що працюють у техніці гутного скла.

- **ЛеоПолтвіс** — міжнародна мистецька ініціатива, що є проектом по порятунку львівської ріки Полтви.

- 4 червня 2007 р. відбулась друга урочиста академія, організатором якої був Благодійний фонд «ТОРБА» та Міжнародна Асоціація Культури та Мистецтв (Брюсель),

- 4 червня 2009 р. відбулась третя урочиста академія, організатором якої був Благодійний фонд «ТОРБА», Рада культурно-мистецьких студій в Україні.

МУЗЕЙ ПІНЗЕЛЯ

Засновано: 1607 р.
Архітектор: Павло Римлянин

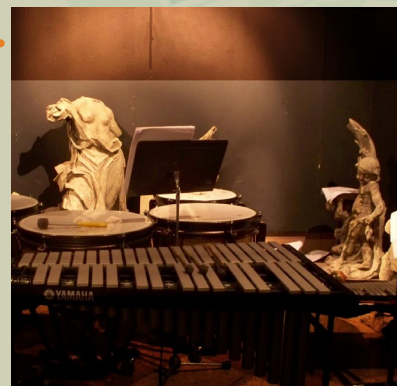
Музей Пінзеля — музей сакральної барокової скульптури Йогана Георга Пінзеля у місті Львів.

У 1482 році до Львова з Кракова прибули черниці бернардинського ордену. Вони розмістилися за фортечними мурами міста неподалік від монастиря бернардинів. У 1583 році для них побудували каплицю святої Ганни.

Після передачі Львова і Галичини у склад Австро-Угорщини монастир закрито, тут був склад тютюну, потім шпиталь. Незважаючи на нецерковне утримання будівлі, вона збереглася до початку 21 століття.

З 1945 року за СРСР порожній костел кларисок передали у склад Львівської картинної галереї. Проведена реставрація і зовнішній ремонт будівлі. Зараз це музей скульптора Йогана Пінзеля.

МУЗЕЙ ЗБРОЇ «АРСЕНАЛ»

Засновано: 1981 р.
Куратор: Лілія Бреннер

Музей зброї «Арсенал» — самостійний відділ Львівського історичного музею, у якому експонується постійна виставка зброї. **Графік роботи музею:** щоденно з 10:00 до 18:00. Вихідний — середа. **Музейні експонати** представляють понад 30 країн світу.

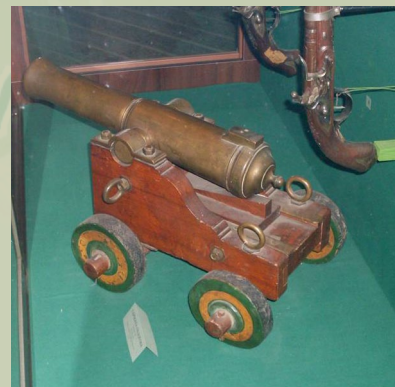
Наукові працівники: Хахула Любомир Ігорович, Процак Тарас Зіновійович, Панів Андрій Михайлович, Петорва Валентина Петрівна, Фенов Анатолій Євгенович.

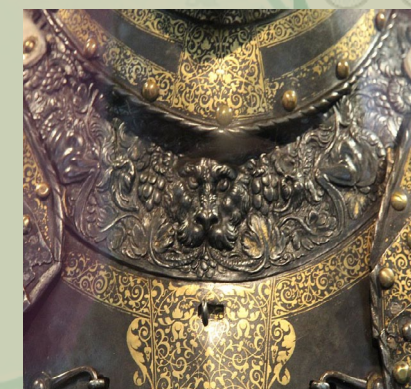
МУЗЕЙ «КОРОЛІВСЬКИЙ АРСЕНАЛ»

Побудовано протягом: 1639-1646 р.р.
Архітектор: Павло Гродзицький

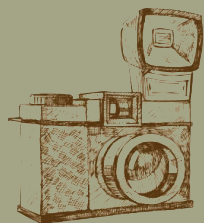
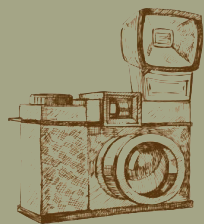
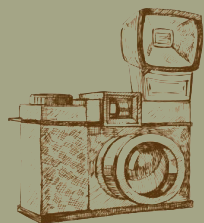
Зведений у 1639–1646 рр. (за проектом Павла Гродзицького) на місці старого, так званого Малого арсеналу (1575 р.). Новий арсенал дістав назву Королівського, оскільки 2/3 вартості будівництва сплатив король Владислав IV Ваза. Арсенал використовувався як склад міської зброї і виконував свої безпосередні функції до 1768 р. При арсеналі також діяли ливарня, у котрих відливали зброю та дзвони.

Над внутрішнім порталом стояла скульптурна група «Михайло-архангел вражає сатану», її виготовив Каспер Франке у 1638 р. У 1866 р. цю скульптурну групу поставили на Гетьманських валах. Хулігани обламали позолочені крила Михайла-архангела. Тоді її забрали, тривалий час вона лежала на складах і врешті-решт потрапила до музею. Нині зберігається в Музеї зброї «Арсенал».

ЩО НАЙБІЛЬШЕ ВРАЗИЛО

ВАШІ КОМЕНТАРИ

МІЙ СПИСОК ПЛАНУВАНЬ

 О КОТРІЙ ГОДИНІ

 події

№3

театри і
пам'ятники

НАЙВАЖЛИВІШІ СПОРУДИ МАРШРУТА

Маршрут познайомить
вас із перлинами культурної
спадщини Львова - театрами та
найвизначнішими пам'ятниками.

СМАЧНЕНЬКЕ!

Завітайте на
Пл.Ринок, 2

Оперний театр

Фасад будівлі прикрашає
скульптура Слави з пальмовою
гілкою. Скульптура має живіт, як
характерний для жінок на 5 місяці
вагітності. Це було не одразу
помітно. І, як виявилось пізніше, це
був реальний факт.

5 метрів

75

ВІДПОЧИНОК!

Завітайте на
Пр.Свободи, 7

Пам'ятник Д. Галицькому

Споруда возвеличує Данила I
Романовича, час його князювання
був добою найбільшого економічно-
культурного піднесення та
політичного посилення Галицько-
Волинської держави.

20 метрів

Пам'ятник Т. Шевченку

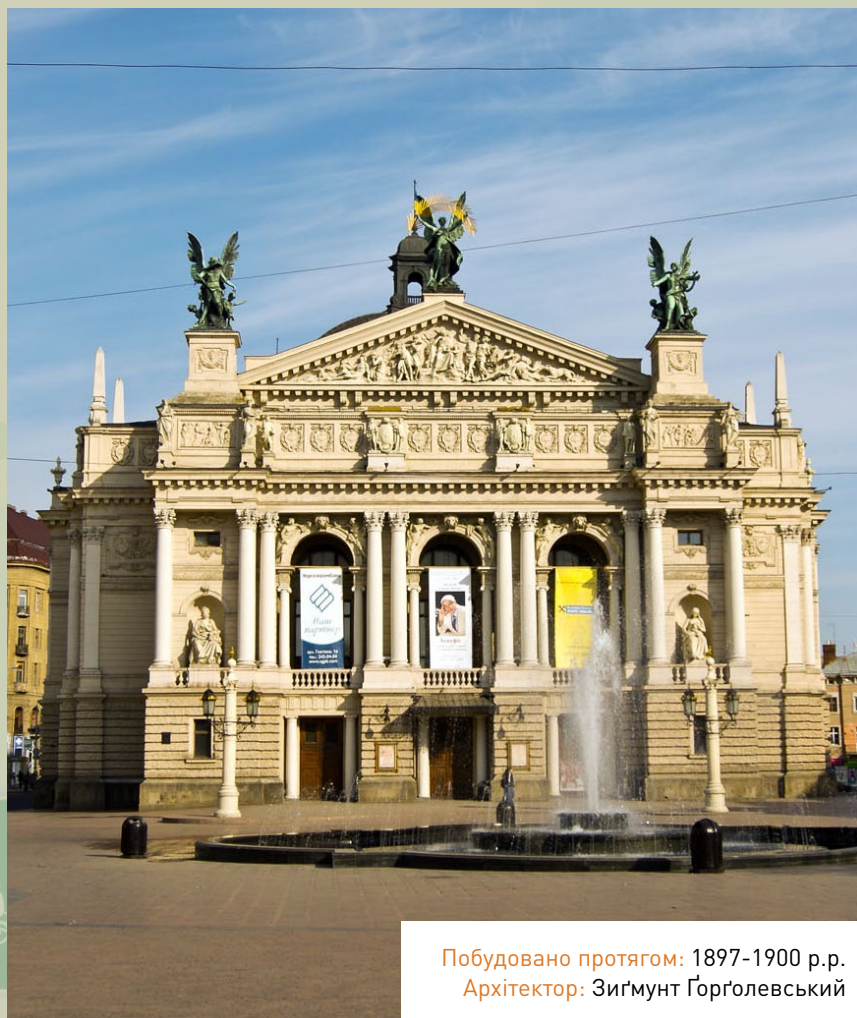
Монумент генію та борцю за
соціальні права, духовного лідера
української нації, український скарб.

76

ОПЕРНИЙ ТЕАТР

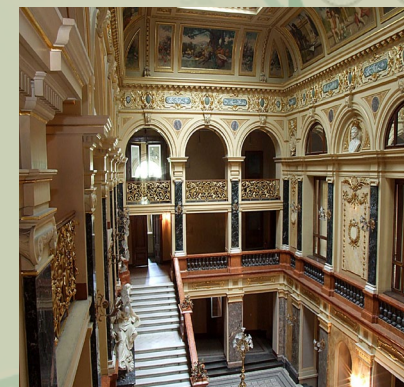

Побудовано протягом: 1897-1900 р.р.
Архітектор: Зигмунт Горголевський

2 липня 1895 р. оголошено конкурс із доволі специфічними умовами — проект мав бути виконаний лише «архітекторами польської та руської національності». Останній термін надсилання проектів — 1 січня 1896 року. Журі складалось із 11 членів, серед яких зокрема президент міста Едмунд Мохнацький.

На конкурс надійшло лише 2 проекти, які розглядались без розкриття авторства під умовними «гаслами». Першу премію присуджено проекту Зигмунта Горголевського. Оскільки Горголевський займав посаду директора Промислової школи у Львові, щоб уникнути звинувачень про зловживання службовим становищем, свій проект він спочатку надіслав у Лейпциг, звідки вже анонімно його переслав до Львова.

На протязі всього часу будівництва продовжувалось внесення змін до проекту, котрі однак хоч і були численними, але в загальному не змінили вигляду майбутнього театру. В 1898 р. для уточнення питань пластичного декорування фасадів скульптор Петро Гарасимович виготовив гіпсову модель.

ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ МАРІЇ ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ

Побудовано протягом: 1833-1842 р.р.
Спонсор будівлі: Станіслав Скарбек

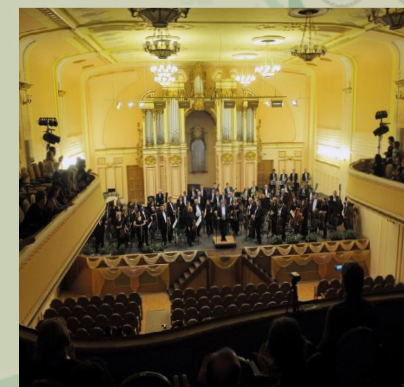

Національний академічний український драматичний театр імені Марії Заньковецької — («Театр Скарбека») відкритий у Львові 28 березня 1842 р. На момент відкриття був третім за розмірами театром Європи.

У 1833 р. Станіслав Скарбек розпочав будівництво нового театру власним коштом. У будівлі планувалося розташувати готель на 300 номерів, крамниці, кав'ярні, помешкання для акторів.

Під час будівництва у вологий ґрунт було вбито 16 000 дубових паль. Тепер саме завдяки їм будівля театру є найдорожчим будинком у Львові. У 1842 р. комедією польського драматурга Олександра Фредра було урочисто відкрито Новий міський театр.

Це — одна із найбільших у Європі театральних будівель, що поступалася (на момент відкриття) лише спорудам міланського «Ла Скала» та придворного театру у Дрездені. Незабаром граф С. Скарбек отримав привілей на його утримання строком на 50 років.

Станіслав Скарбек заповів, щоб після його смерті будинок театру став власністю міста. Завдяки йому сьогодні Львів є власником театру.

ТЕАТР ЛЯЛЬОК

Побудовано протягом: 1913-1919 р.р.
Архітектор: Ян Протшке

Будівлю, в якій міститься Львівський обласний театр ляльок, було зведено у 1913—1919 р.р. як Палату ремісників — у її стилістиці відбилися риси ренесансного зодчества країн Центральної Європи (аркада на рівні першого поверху, аттик з волютами).

Автор проекту — польський архітектор Ян Протшке, скульптури коваля і муляра на фасаді виконав Ян Щепковський, Михайло Макович.

Свою роботу Львівський театр ляльок розпочав 15 квітня 1946 р. прем'єрним показом вистави за народною казкою «Івасик-Телесик». Емблемою театру є зображення персонажа української народної казки Івасика-Телесика.

Чинний репертуар театру репрезентований постановками для дітей і дорослих. Загалом театром здійснено постановки понад 200 спектаклів.

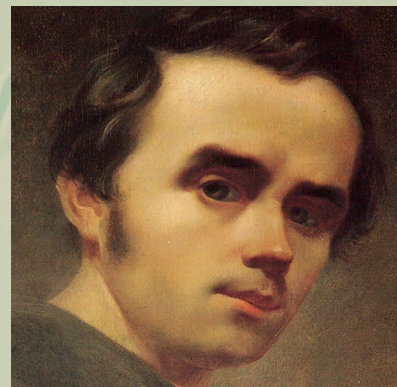
Серед дитячих постановок питому вагу займають вистави: «Пан Коцький», «Фарбований лис», «Снігова королева», «Ріккі-тіккі-таві»; для дорослих — «Ніч перед Різдвом», «Мадемуазель Нітуш», «Ловіть мить успіху» і багато інших.

ПАМ'ЯТНИК ТАРАСУ ШЕВЧЕНКУ

Побудовано: 1996 р.
Архітектори: Юрій Диба, Юрій Хромей

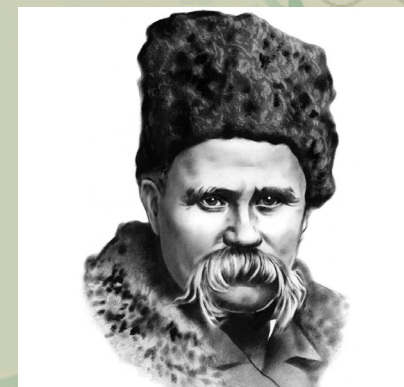

Увіковічити пам'ятник
Кобзареві у Львові: львівський
поет Богдан Стельмах закликав
львів'ян приносити сюди квіти, що
й закріпило місце для монументу.

Було ухвалене рішення про
використання проекту скульпторів
Володимира й Андрія Сухорських,
архітекторів Юрія Диби і Юрія
Хромей. Створювали «Хвилю
Народного Відродження» вітчизняні
майстри і фахівці з Канади.

Зібраних коштів не вистачало,
тому **Василь Іваницький** організував
збір коштів та виготовлення
фігури поета в Аргентині. Відлиту
скульптуру доставили кораблем
до Гамбурга, а звідти перевезли
до Львова. **Пам'ятник освятили**
владики Православної, Греко-
Католицької, Вірменської та Римо-
Католицької церков.

Урочисте відкриття відбулося
24 серпня 1992 р. на річницю
прийняття декларації незалежності
України. Символічно, що над всією
історичною ходою піднімається
фігура — **Матір Божа Оранта**, що
благословляє всіх, хто приходить на
цю площу вклонитися українському
генієві та замислитися над важким
шляхом України до власної
незалежності.

ТЕАТР ІМЕНІ ЛЕСЯ КУРБАСА

Створений: 1988 р.р. на чолі з
Володимиром Кучинським

Від часу свого заснування
Театр імені Леся Курбаса переріс в
один із найвідоміших театральних
колективів, як в Україні, так і за
її межами. Вистави театру гідно
репрезентували Україну та здобули
високі нагороди на численних
міжнародних театральних
фестивалях.

Нагороди:

- Львівська обласна премія в галузі театального мистецтва ім. Бориса Романицького, «Чекаючи на Годо»;
- Гран-прі найкраща вистава фестивалю, «Чекаючи на Годо»;
- Приз альтернативного журі за найкращий акторський ансамбль, «Чекаючи на Годо»;

- Гран-прі найкраща вистава фестивалю, «Чекаючи на Годо»;
- Найкраща чоловіча роль першого плану, Олег Стефан, «Марко Проклятий, або Східна легенда», Театрон;
- Національна премія України ім. Т. Шевченка, В. Кучинський, О. Стефан, А. Водичев, Н. Половинка; вистави: «Благодарний Еродій» і «Наркіс» Г. Сковороди, «Хвала Еросу» за Платоном та багато інших.

ТЕАТР «ВОСКРЕСІННЯ»

Засновано: 1990 р. режисером
Ярославом Федоришиним

Духовний театр «Воскресіння» є організатором львівського театрального фестивалю «Золотий лев». Також регулярно бере участь у міжнародних театральних фестивалях, зокрема, т.Дaugавпільський фестиваль (Даугавпілс, 1999), Каїрському фестивалі (Каїр, 2005), Міжнародному театральному фестивалі «LINZ» (Лінц, 2006) та у багатьох інших.

Театр має такі нагороди:

- за найкращу чоловічу роль — майстер сцени В.Мовчан за роль Каїна у виставі «Каїн» Дж. Байрона на фестивалі «Добрий театр» (Енергодар) у 1992 році;
- за найкращу чоловічу роль — артист Ю.Глушук за роль Мартіна у виставі «Джерело святих» Д.-М. Синґа на «Мистецькому Березіллі» (Київ) у 1995 році;

- за найкращу жіночу роль — заслужена артистка України Алла Федоришина за роль Віолени у виставі «Благовіщення Марії» П.Клоделя на фестивалі «Золотий лев» у 1992 році; на фестивалі «Прем'єри сезону» в Івано-Франківську у 1994 році;
- за найкращу виставу фестивалю — вистава «Джерело святих» Д.-М.Синґа на «Мистецькому Березіллі» (Київ) у 1995 році, також у респі.

ТЕАТР ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА

Засновано: 1920 р. у Харкові, а з
1944 р. перебазований до Львова.

Перший український театр для дітей та юнацтва **заснований на основі наказу ТEO Наркомпросу** у березні 1920 р. у Харкові як «Театр казки». Так було започатковано новий вид театрального мистецтва, який не мав аналогів у світовій практиці — театр для наймолодших глядачів.

У львівський період у театрі у різний час **працювали такі відомі режисери** як: С. Данченко, В. Опанасенко, А. Куниця, М. Нестантінер, Козьменко-Делінде, А. Бабенко. **Тут розпочинав свій творчий шлях Роман Віктюк**. 1990 р. від театру від'єдналась група акторів на чолі з Я. Федоришином, організувавшись у відомий нині театр «Воскресіння».

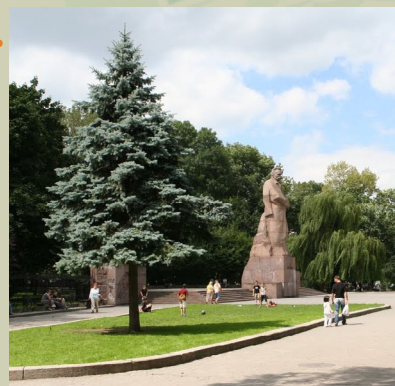
ПАМ'ЯТНИК ІВАНУ ФРАНКУ

Встановлено: 1964 р.
Архітектор: Андрій Шуляр

Пам'ятник Іванові Франку у Львові — пам'ятник українському письменнику Іванові Франку у Львові, що розташований на вулиці Університетській перед головним корпусом Львівського національного університету ім. Івана Франка. Відкритий 30 жовтня 1964 р. Висота пам'ятника разом із постаментом — 12,5 м, висота власне пам'ятника — 8 метрів.

Місцем спорудження головного пам'ятника Франку відразу був обраний парк ім. І. Франка, а саме майданчик, розташований перед Львівським університетом. Пам'ятник урочисто відкрито 30 жовтня 1964 р. в присутності кількох десятків тисяч людей.

Цікавим є маловідомий факт, що, по кумедному співпадінню обставин, Іван Якович хотів влаштуватися на роботу в університет, який на сьогоднішній день відомий як університет ім. Івана Франка. Молодому поету було відмовлено у працевлаштуванні. Так часто буває, багатьох геніїв визнають лише тоді, коли вони вже мине їх епоха.

ПАМ'ЯТНИК АДАМУ МІЦКЕВИЧУ

Побудовано протягом: 1899-1904 р.р.
Архітектор: Антон Попель

Хоча за життя найвидатніший польський поет **Адам Міцкевич** жодного разу не був у Львові, 1897р. Львівське літературне товариство ім. Адама Міцкевича виступило з ініціативою встановлення пам'ятника поетові в рамках підготовки до святкування 100-літнього ювілею від дня його народження.

Увесь час свого існування комітет з будівництва пам'ятника збирав кошти, але в перші місяці на заклики пожертвувати будь-які суми відгукнулося небагато людей. По всьому місту поставлено скарбнички, куди можна було кидати гроші, **створено «Комітет Пань»** для збору коштів середльвівських профспілок, товариств, організацій, власників крамниць і ресторанів і багато інших.

Якщо від тильного боку пам'ятника відійти на кілька метрів у східному напрямку, то можна побачити кумедну деталь пам'ятника — «босі ноги крилатого генія». **Жартівлива цікавинка** пом'якшує строгість та велич цілої композиції. Можливо, саме завдяки цьому для львів'ян, з їхньою особливою вдачею та менталітетом, Міцкевич завжди був «своїм».

ПАМ'ЯТНИК ДАНИЛУ ГАЛИЦЬКОМУ

Відкрито: 2001 р.
Архітектор: Ярема Чурилик

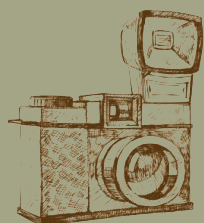
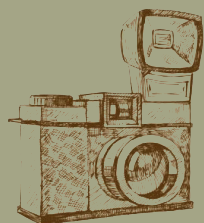
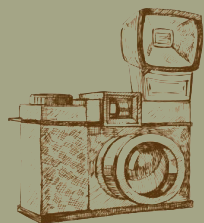
Споруда возвеличує Данила І Романовича князя з династії Романовичів, правителя Галицько-Волинського князівства. Він є сином князя Романа II Великого та (як припускають) візантійської принцеси, доньки імператора Ісаака II Ангела — Єфросинії-Анни. Належить до старшої на Русі гілки роду Мономаховичів, династії Романовичів (Рюриковичів).

Час його князювання був добою найбільшого економічно-культурного піднесення та політичного посилення Галицько-Волинської держави, за його правління вона зробилася найбільшою державою в Європі, стала праобразом першої української національної держави. Данило Галицький Прийняв від Папи Римського в 1253 р. пропозицію коронації і був коронований на короля всієї Русі.

ЩО НАЙБІЛЬШЕ ВРАЗИЛО

 ВАШІ КОМЕНТАРІ

МІЙ СПИСОК ПЛАНУВАНЬ

 О КОТРІЙ ГОДИНІ

 події

Служби таксі:

"БРАВО"

Тариф по місту: 3.30 грн/км
Контакти: (067) 779-26-81

"ЕКОНОМ"

Тариф по місту: 3.00 грн/км
Контакти: +38 (032) 239-15-15, (098) 239-15-15

"СОФІЯ"

Тариф по місту: 4.00 грн/км
Контакти: +38 (032) 247-27-50, (093) 184-83-84

ТАКСІ ЛЬВІВ "ELC"

Тариф по місту: 3.50 грн/км
Контакти: +38 (032) 243-22-43, (097) 243-22-43

"TAXI5"

Тариф по місту: 3.00 грн/км
Контакти: +38 (032) 243-05-05, (093) 722-05-05

"TAXI21"

Тариф по місту: 4.00 грн/км
Контакти: www.taxonline.com, (068) 255-88-39

"ОПТИМАЛЬНЕ"

Тариф по місту: 4.00 грн/км
Контакти: (050) 454-78-40

"АВАНГАРД"

Тариф по місту: 3.00 грн/км
Контакти: (067) 684-00-90

Прокат велосипедів:

"ALPINE"

Адреса: вул. Любінська, 198а
Контакти: (067) 851-15-11

"AMIGOS"

Адреса: Пл. Ринок, 1 або вул. Руська, 9
Контакти: (050) 388-23-03

"ВЕЛОХАУС"

Адреса: Пл. Ринок, 42
Контакти: (067) 675 63 01

"BIKERWAY"

Адреса: Армянська, 30/3а
Контакти: (050) 388-23-02

"VELOTOUR"

Адреса: velo.velotour.com
Контакти:

"VELO"

Адреса: Пл. Ринок, 19
Контакти: (063) 7832239, (098) 0380658

"VELOCHELNY"

Адреса: <http://velochelny.ua>
Контакти: (050) 388-27-10

"BIKESET"

Адреса: <http://bikeset.lviv.ua>
Контакти: (067) 587-42-44

Nobilis Hotel

Ласкаво просимо до єдиного готелю світового класу,
втілення розкоші та елегантності.

Львів, вул. Фредра, 5
Бронювання: тел./факс: +38 (032) 295 2595,
reservations@nobilis-hotel.com.ua

